

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν μᾶς ἔστειλε τὶς τελεφεταῖες μέρες διάφορες πληροφορίες γιὰ τὴ δράση τοῦ τμήματος τῆς πνευματικῆς συνεργασίας σχετικὰ μὲ τὴ χρησιμοποίησιν πού μπορεῖ νὰ ἔχει τὸ σχολεῖο στὸ νὰ ἀναπτύξει καὶ νὰ υποβοηθήσῃ τὴν εἰρηνικὴ συμβίωσιν τῶν Λαῶν. Ἡ συμπλήρωσις τῆς ὕλης τοῦ φύλου δὲν μᾶς ἄφησε χωρὸν νὰ γράψουμε γιὰ τὶς πρὸ ἐνδιαφέρουσες ἀπὸ τὶς παραπάνω πληροφορίες. Ἐλπίζουμε νὰ τὸ κατορθώσουμε στὸ ἐρχόμενο. Στὸ μεταξὺ ὅμως μποροῦμε νὰ πάρουμε μιὰ θέσιν ἀπέναντι στὸ πρόβλημα, πὺν θέτουν.

Εἶναι φανερὸ καὶ ἀναμφισβήτητο πὺς ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν σὰν θεωρητικὴ σύλληψις καὶ ἰδεολογικὴ formula κλείνεται μέσα στὸ Σοσιαλιστικὸ Ἴδανικό. Εἶναι ὅμως τὸ ἴδιον φανερὸ καὶ ἀναμφισβήτητο τὸ πόσο δὲν ἱκανοποιεῖ κάθε σοσιαλιστὴ ἡ σημερινὴ ἐργασία τῆς καὶ οἱ ἀπώτεροι σκοποὶ πὺν ἐξυπηρετεῖ. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, θεσμὸς γιὰ τὴν πολιτικὴν, οἰκονομικὴν καὶ πνευματικὴν συνεργασία τῶν Λαῶν, εἶναι σήμερα ἀνύπαρκτη. Ἡ Κεφαλαιοκρατία τὴν ἔκαμε παιχνίδι γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς, καὶ γι' αὐτὰ καὶ μόνο γι' αὐτὰ τὴν χρησιμοποιοῖ, σκεπάζοντας μὲ τὴ γοητεία τῆς τοὺς ἀλόκρους σκοποὺς τῆς.

Ὅμως αὐτὸ τὸ γεγονός, ὅτι ὑπάρχει ἀκόμα καὶ χωρὶς καμιά οὐσιαστικὴ ἐπίδραση στὴ Διεθνικὴ ζωὴ καὶ χωρὶς νὰ τολμᾷ ἡ Κεφαλαιοκρατία νὰ τὴν καταργήσῃ φανερά, δείχνει πὺς φοβάται νὰ ἀντιτεθεῖ ἀπροκάλυφτα μὲ τὸ λαϊκὸ συναίσθημα καὶ τὴ δυναμικὴ ἀξία πὺν κλείνει ὁ θεσμὸς.

Κι' ὅταν παρουσιάζεται ἔτσι ἡ πραγματικότητα, θὰ ἦταν μιὰ καθαρὴ ἀσυνέπεια νὰ τὴν ἀγνοήσῃ ὁ Σοσιαλισμὸς. Ὅχι βέβαια γιὰτὶ μπορεῖ νὰ πιστέβει πὺς θεωρητικὲς συζητήσεις καὶ λόγοι ἀκαδημαϊκοὶ γιὰ

τὸν ἀφοπλισμὸ καὶ γιὰ τὴν εἰρήνη, μποροῦν νὰ ἔχουν ἓνα θετικὸ ἀποτέλεσμα. Ὅσο ὑπάρχουν οἱ οὐσιαστικὲς ἀφορμὲς γιὰ κάθε πόλεμο, δηλ. ἡ κεφαλαιοκρατικὴ οἰκονομία μὲ τοὺς ἀνταγωνισμοὺς τῆς, τὶς ἱμπεριαλιστικὲς τῆς βλέψεις, τὸ μιλιταρισμὸ τῆς, καὶ ὅλα ὅσα τὴν παρακολουθοῦν, κάθε εἰρημιστικὴ προσπάθεια θὰ εἶναι καθαρὸς καὶ ἀπλὸς ἰδεαλισμὸς, χρήσιμος ἴσως γιὰ ὀρισμένους στιγμὲς καὶ γιὰ ὀρισμένα συμφέροντα, ἄχρηστος ὅμως γιὰ τὸ σκοπὸ πὺν φιλοδοξεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ — Μόνο ὅταν πέσει ἡ κεφαλαιοκρατικὴ οἰκονομία, θὰ μπορέσουμε νὰ μιλήσουμε πραγματικὰ γιὰ εἰρήνη. Μὴ γιὰτὶ μιὰ μαχητικὴ ἀνάγκη ὑποχρεώνει τὸ Σοσιαλισμὸ νὰ παρακολουθεῖ τὴν κεφαλαιοκρατία σὲ κάθε τῆς βῆμα, σὲ κάθε σταθμὸ, νὰ εἰσχωρεῖ σὲ κάθε θεσμὸ τῆς, καὶ νὰ ἐνισχύει κάθε τι, πὺν ἔστω καὶ ἔμεσα μπορεῖ νὰ τὴν περιορίσει, νὰ τῆς ἀντιτάξῃ ἓνα ἀντίπαλον φόβον στὴν κυρίαρχη δράση τῆς.

Πόσο περισσότερο πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται αὐτὸ γιὰ θεσμοὺς, πὺν καὶ δυναμικὰ ἀκόμα, συμβολίζουν μιὰν ἔντονη ἀποδοκιμασία τῆς κεφαλαιοκρατίας στὴν πρὸ βάρβαρη μορφή τῆς δράσης τῆς, στὸν πόλεμον; Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δηλ. ἡ εἰρηνικὴ συνεργασία τῶν Λαῶν στὸ πολιτικὸ, πνευματικὸ καὶ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο, προέχτασι τοῦ Σοσιαλισμοῦ στὴ Διεθνικὴ Ζωή, εἶναι καὶ δικό μας ἰδανικό, πὺν ἔχουμε χρέος νὰ τὸ ἀναπτύσουμε, νὰ τὸ προπαγανδίζουμε, νὰ τὸ κάνουμε θέσιν στὸν ἀγῶνα μας. Ἀντίθετα δὲ μᾶς δεσμέβει ἡ σημερινὴ ἀσκησις του. Ὑπηρετεῖ καθαρὰ καὶ ἀπλὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Κεφαλαιοκρατίας καὶ ἡ κριτικὴ τοῦ σημείου αὐτοῦ εἶναι ὑποχρέωσις γιὰ κάθε σοσιαλιστὴ.